

Az alapeljárás felei

Felperes: Jan Voogsgaerde

Alperes: Navimer SA

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hof van Cassatie van België — A szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény (HL 1980. L 226., 1. o.) 6. cikke (2) bekezdése b) pontjának értelmezése — Választás hiányában alkalmazandó törvény — Munkaszerződés — Munkáját rendszerint nem egy és ugyanazon országban végző munkavállaló — A tengerészetenél foglalkoztatott első gépész

Rendelkező rész

1. A szerződéses kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-én Rómában aláírásra megnyitott egyezmény 6. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az eljáró nemzeti bíróságnak mindenekelőtt azt kell megállapítania, hogy a munkavállaló a szerződés teljesítéseként a munkáját rendszerint ugyanazon országban végzi-e, amely ország pedig az, ahol vagy ahonnan — a szóban forgó tevékenységet jellemző körülmények összességére tekintettel — a munkavállaló a munkáltatója felé fennálló kötelezettségeinek lényegét teljesíti.
2. Arra az esetre, ha a kérdést előterjesztő bíróság úgy ítélné meg, hogy az elé terjesztett jogvitát ezen Egyezmény 6. cikke (2) bekezdésének a) pontjára tekintettel nem tudja eldönteni, az említett Egyezmény 6. cikke (2) bekezdésének b) pontját a következőképpen kell értelmezni:
 - a „munkavállalót alkalmazásba vevő telephely” fogalma úgy értendő, mint amely kizárólag arra a telephelyre utal, amely a munkavállaló felvételét intézte, és nem pedig arra, amelyhez a munkavállaló a tényleges foglalkoztatása révén kapcsolódik;
 - a jogi személyiséggel való rendelkezés nem olyan követelmény, amelynek e rendelkezés értelmében a munkáltató telephelyének meg kell felelnie;
 - a munkáltatóként hivatalosan megjelölt vállalkozástól eltérő, ezen előbbi vállalkozással kapcsolatban álló vállalkozás telephelye akkor minősülhet az említett Egyezmény 6. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti „telephelynek”, ha objektív tényezők egy attól eltérő valós helyzet megállapítását teszik lehetővé, mint amely a szerződés feltételeiből kitűnik, és ez még arra az esetre is értendő, ha a vezetési hatáskört e másik vállalkozásra hivatalosan nem ruházták át.

(¹) HL C 317., 2010.11.20.

A Bíróság (első tanács) 2011. december 15-i ítélete (a Bundesfinanzhof (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen kontra Afasia Knits Deutschland GmbH

(C-409/10. sz. ügy) (¹)

(Közös kereskedelempolitika — Preferenciális elbánás az afrikai, karibi és csendes óceáni (AKCS-) államokból származó termékek tekintetében — Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által az exportáló AKCS-államban végzett vizsgálat során feltárt szabálytalanságok — Behozatali vámok utólagos beszedése)

(2012/C 39/07)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Alperes: Afasia Knits Deutschland GmbH

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesfinanzhof — Az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrésről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, Cotonou-ban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodáshoz (HL L 317., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 35. kötet, 3. o.) csatolt, a „származó termék” fogalmának meghatározásáról és a közigazgatási együttműködés módszereiről szóló 1. jegyzőkönyv 32. cikkének, valamint a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) 220. cikke (2) bekezdése b) pontjának az értelmezése — Kínában gyártott textiláru Jamaikából az Európai Unióba történő kivitele — A származási igazolás OLAF általi, nem pedig a hivatkozott 1. jegyzőkönyvben előírt, az exportáló ország vámhatóságai általi utólagos ellenőrzése — Az importáló esetleges jogos bizalmának a védelme

Rendelkező rész

1. Az egyrésről az afrikai, karibi és csendes óceáni államok között és másrésről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt és a Közösség részéről a 2002. december 19-i 2003/159/EK tanácsi határozattal jóváhagyott partnerségi megállapodás V. melléklete 1. jegyzőkönyvének 32. cikkét akként kell értelmezni, hogy az olyan utólagos ellenőrzés eredményei, amely a valamely AKCS-állam által kiállított EUR.1 bizonyítványokban megjelölt áruk származásának valódiságára vonatkozik, és amely nagyrészt a Bizottság, pontosabban az OLAF által ezen államban, ezen utóbbi felkérésére folytatott vizsgálatból áll, kötik azt a tagállamot, amelynek területére az árukat importálták, amennyiben — és ennek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata — e hatóság részére olyan dokumentumot küldtek, amely egyértelműen rögzíti, hogy ezen AKCS-állam az említett eredményeket a magáénak fogadja el.

2. A 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 20. cikke (2) bekezdésének b) pontját akként kell értelmezni, hogy olyan helyzetben, amikor az áruk Unióra történő importálása céljából kiállított EUR.1 bizonyítványokat semmisnek nyilvánították, mert ezen bizonyítványok kiállítása tekintetében szabálytalanságok történtek, és az áruk e bizonyítványokban megjelölt preferenciális származása az utólagos ellenőrzés alapján nem volt megállapítható, az importőr a behozatali vámok utólagos beszedésével szemben nem hivatkozhat arra, hogy nem kizárható, hogy ezen áruk némelyike valóban preferenciális származású.

(¹) HL C 274., 2010.10.9.

A Bíróság (harmadik tanács) 2011. december 15-i ítélete (a Corte suprema di cassazione (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Banca Antoniana Popolare Veneta SpA kontra Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(C-427/10. sz. ügy) (¹)

(HÉA — A jogalap nélkül fizetett adó visszatérítése — Annak lehetőségét előíró nemzeti szabályozás, hogy a visszatérítés tekintetében különböző bíróságokhoz lehet fordulni, különböző határidőkön belül, attól függően, hogy az adó beszedésére irányuló szolgáltatás igénybe vevőjéről vagy nyújtójáról van szó — A szolgáltatás igénybe vevőjének azon lehetősége, hogy az adó visszatérítését azt követően kérje a szolgáltatatótól, hogy az utóbbi tekintetében már lejárt az adóhatóságához fordulás lehetőségének határideje — A tényleges érvényesülés elve)

(2012/C 39/08)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperes: Banca Antoniana Popolare Veneta SpA

Alperesek: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Corte suprema di cassazione — A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.) 17. cikke (3) bekezdésének értelmezése — A jogalap nélkül fizetett adó visszatérítése — Annak lehetőségét előíró nemzeti szabályozás, hogy a visszatérítés tekintetében különböző bíróságokhoz lehet fordulni, különböző határidőkön belül, attól függően, hogy az adó beszedésére irányuló szolgáltatás átvevőjéről/megbízójáról (10 év),

vagy ugyanezen szolgáltatás értékesítőjéről/nyújtójáról (2 év) van-e szó — Az átvevő/megbízó azon lehetősége, hogy az adó visszatérítését azt követően kérje a termékértékesítőől/szolgáltatatótól, hogy ez utóbbi tekintetében már lejárt a bírósághoz fordulás lehetőségének határideje — Az adósemmlegesség, a ténylegesség és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvei

Rendelkező rész

A tényleges érvényesülés elvével nem ellentétes a jogalap nélkül fizetett összeg visszakövetelésére vonatkozó olyan nemzeti szabályozás, amely a szolgáltatást igénybe vevő által a HÉA-köteles szolgáltatóval szemben indított, a jogalap nélkül megfizetett összeg visszakövetelésére irányuló polgári jogi keresetekre hosszabb elévülési időt ír elő az e szolgáltatató által az adóhatósággal szemben érvényesített adójogi visszatérítés iránti igényekre vonatkozó különleges elévülési időhöz viszonyítva, ha ezen adóalany ténylegesen kérheti ezen adó visszatérítését ezen igazgatástól. Az utóbbi feltétel nem teljesül, ha az ilyen szabályozás alkalmazása azzal a következménnyel jár, hogy teljes mértékben megfosztja az adóalanyt a jogalap nélkül megfizetett hozzáadottérték-adó adóhatóság által történő visszatérítésétől, amely adót maga az adóalany köteles volt visszatéríteni a szolgáltatást igénybe vevő számára.

(¹) HL C 288., 2010.10.23.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2011. december 15-i ítélete (a Vestre Landsret (Dánia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Niels Møller kontra Haderslev Kommune

(C-585/10. sz. ügy) (¹)

(A környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése — 96/61/EK irányelv — I. melléklet, 6.6. pont, c) alpont — Sertés intenzív tenyésztésére szolgáló létesítmények több mint 750 férőhellyel kockák számára — A kocasüldők férőhelyének beszámítása)

(2012/C 39/09)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Vestre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperes: Niels Møller

Alperes: Haderslev Kommune

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Vestre Landsret — A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv (HL L 257., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 80. o.) I. melléklete 6.6. pontjának értelmezése — Baromfi vagy sertés intenzív tenyésztésére szolgáló létesítmények több mint 750 férőhellyel tenyészkoca számára — A kocasüldők (ivarértett nőivarú sertések az első fialásig) férőhelyének beszámítása vagy sem.